

Dia 30 d'agost celebràvem a l'Ermita de Sant Joan Baptista de Ciutadella, no el naixement de Sant Joan sinó el final martirial de la seva vida. Tots els qui hi érem, un gran nombre, recordàvem que fidel a la seva tasca de profeta i precursor, va ser empresonat per Herodes Antipas a la fortalesa de Maqueront, i arbitràriament decapitat a la presó (Mc 6, 17-29).

El Papa Sant Joan Pau II ens recordava: La guerra pot ser decidida per pocs, però la pau suposa la voluntat decidida de tots. La pau depèn de tots, certament. La de Joan Baptista no va ser possible perquè no van optar per ella ni Herodes, ni Herodies, ni la filla d'Herodies, ni els convidats a la festa. No, no ens resulta fàcil no fer pactes amb el poder ni amb la covardia que nida, any rere any, en el cor de molts.

Per què serà que no pocs som incapaços de seguir somniant un món més just, uns ideals més grans, una Església millor, uns servidors del poble amb ganes de ben servir? Per què a no pocs ens costa alliberar-nos dels qui, o del què, pretén dominar la nostra voluntat i fer callar la nostra consciència?

Encara que circumstàncies personals o socials ens preocupin, sempre hem de tenir clar que "com més celebrem la vida, més l'hem de celebrar". Ens pot preocupar la vida familiar, el treball, la societat... Ens pot preocupar tot allò que passa diàriament al nostre entorn, però mai de mai hem de deixar de celebrar la vida, el despertar de cada matí, el batec del cor, la sort de trobar-nos, la valentia i el seny evangèlic que tenen molts dels nostres millors referents... Mai de mai hem de deixar de celebrar la vida encara que visquem problemes més o manco greus.

Sant Joan Baptista no va perdre mai l'esperança que posà en Jesús. Sant Beda el Venerable ha deixat escrit: Crist diu: "Jo som la veritat", per consegüent, si Joan va derramar la seva sang per la veritat, la va derramar per Crist; i ell, que va precedir a Crist en el seu naixement, en la seva predicació i en el seu baptisme, va anunciar també amb el seu martiri, anterior al de Crist, la passió futura del Senyor. Les dificultats no van apagar la fortalesa de Joan Baptista, ni tampoc han d'apagar la nostra.

Estimant la veritat, Joan Baptista va ser capaç de dir a Herodes Antipas, tetrarca de Perea i Galilea, des de l'any 4 a.C. fins a la seva mort: "No t'és lícit tenir la dona del teu germà" (Mc 6,18). S'ha de ser molt valent i molt lliure per aconseguir deixondir el poderós quan deixa de ser un referent a favor de molts.

En aquest espai, Raons de l'esperança, i havent viscut una bona celebració i trobada a l'Ermita de Sant Joan Baptista, us vull dir el que em transmet Sant Joan Baptista. Prou ens convé:

- Ser amants del desert, de la pregària i de la reflexió.
- Romandre personalment a l'ombra i assenyalar tan sols a Jesús.
- Reconèixer que els cristians hem de ser anunciadors d'un evangeli que inquieta i desperta consciències.
- Optar, fins i tot -i com veiem que avui passa a no pocs llocs del món-, per a viure amb valentia l'evangeli i acceptar les seves conseqüències no sempre agradables.
- No defensar interessos personals deixant de ser bons referents, lliures i honrats.
- No ser covards com Herodes que per no perdre el seu poder, va deixar d'escoltar la veu de la seva consciència i l'estima que li mereixia Joan Baptista.
- No ser com els funcionaris convidats a la festa d'Herodes, que van callar per covardia quan a Joan Baptista el poder li anunciava el martiri.
- Ser capaços, com els deixebles de Joan Baptista, d'acompanyar i valorar a qui no ven la seva llibertat a ningú que vulgui exercir sobre ell cap tipus de "poder".